

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historia Zaringo Badensis

Schöpflin, Johann Daniel

Carolsruhae, 1763

Periodus prima. Hermanniana

[urn:nbn:de:bsz:31-295084](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-295084)

HISTORIAE
 ZARINGO - BADENSIS
 LIBER TERTIUS
 DE REBUS BADENSIBUS
 PERIODUS PRIMA
 HERMANNIANA.

CAPUT I.

HERMANNUS I. ab A. 1052. --- 1074.

§. I.

Primam Historiæ Badensis propriæ Periodum ab auctore & ejus nepotibus Hermannis *Hermannianam* appello. Periodi appellatione. Hermannorum istorum quatuor priores caruere fratribus, adeoque singuli lineæ suæ soli

propagatores fuerunt. Quintus fratrem habuit Henricum, Hachbergenfium Marchionum fatorem. Sextus, unico filio, Friderico, Neapoli decapitato, Badensium lineam fratri suo Rudolpho continuandam reliquit, quam *Rudolphinam* hinc voco.

Hermannus I.

Bertoldus I. Carinthiae Ex-Dux & Ex-Marchio Veronae, A. 1077. mortuus, Hachbergicas in Brisgovia terras, ut & Badenses in Ufgovia, Backnangenses in Craichgovia, filio juniore assignavit Hermannus. Potiora enim Zaringiae bona in Brisgovia, in Silva Nigra, in Ortenavia & Suevia, ad filium seniore tranfierunt, Bertoldum II. (a)

Bertoldi I. Ducis Zaring. filius.

Nexum paternum inter Bertoldum I. & II. suo loco ostendi. Eundem inter Bertoldum I. & Hermannum I. qui Cluniaci mortuus, nunc ostensurus sum paucis. BERTHOLDUS, Constantiensis Monachus, & CONRADUS, Urspergensis Abbas, Hermanni Marchionis mortem ad A. 1074. narrantes, filium Bertoldi Ducis eum simpliciter appellant.

§. II.

Ex Anonymo Mellic.

Sed & ex ejusdem saeculi XI. fine & duodecimi initio duo magni momenti testes supersunt, qui Hermannum Cluniacensem Bertoldi I. filium fuisse certis & non fallacibus nos indiciis docent; Anonymus Mellicensis nempe & Udalricus Cluniacensis; uterque

(a) Vid. Lib. II. pag. 61. & 67.

Benedictinus Asceta; hic synchronus Hermanni primi, ille secundi. Udalricus, Ecclesiae Ratisbonensis primo Canonicus, & postmodum Cluniacensis Monachus, vir multae scientiae & praeclarae virtutis, Cluniaci floruit eo ipso tempore, quo Marchio noster eodem in Coenobio Monachus vixerat. Tanta Udalrici fuit in eum veneratio, ut vitam ejus & epitaphium libro peculiari conscripserit, quae injuria temporum perierunt.

Mellicensis Anonymus rem ita exponit: „ Udalricus „ composuit quoque vitam & epitaphium Sancti Hermanni, ex „ Marchione Monachi, filii Ducis Berchtoldi, fratris Gebhardi, „ Constantiensis Episcopi. „ Quid enuntiatione hac clarius? quid testimonio hoc fortius requiras? Sive enim rubrum vitae Hermanni, ab Udalrico descriptae, istud fuerit; sive Mellicensis Anonymus verba posteriora adjecerit rubro, uterque testis omni exceptione dicendus est major. Udalrici librum de vita B. Hermanni Marchionis vidit & ante sexcentos jam annos recensuit Mellicensis Anonymus. Hunc autem ante A. 1113. scriptum illud suum composuisse, ex eo colligimus, quod ipse Hieronymum, Gennadium, Cassiodorum, Isidorum, qui Ecclesiasticos scriptores quoque recensuerunt, allegans, Sigebertum Gemblac. praeterivit silentio, qui tamen Benedictinae quoque adscriptus familiae fuit, atque A. 1113. decessit.

Conjectura hæc non mea tantum est, sed & BERNARDI PEZII, Mellicensis Bibliothecarii, Viri perdocti, qui Anonymi Benedictini Opusculum ex Codicum Msst. quorum custos erat, thesauro in lucem emisit, (b) quem Codicem A. 1738. in Bibliotheca Mellicensi ego ipse conspexi; monstrante eum mihi Hieronymo Pezio, fratre & successore Bernardi, Auftriæ Scriptorum editore percelebri. Quodsi hic B. Hermanni vitæ Codex in literariis oculis aut reconditis Manuscriptorum seriniis alicubi lateret, quanti nobis pretii futurum esset Marchiarum originum tam lucidum, tam augustum monumentum. Hæc de documentis, ex Cluniaco Mellicoque petitis; nunc ad domestica progredimur.

§. III.

Ex Actis
San - Pe-
trinis.

In San-Petrina Benedictinæ quoque familiæ Abbatia, in extremitate Brigovix & in Martianæ Silvæ meditullio sita, quam Bertoldus II. Zaringiæ Dux condidit, membranaceum seculi XII. extat volumen, quod *Rotulum* (c) vocant; in quo Zaringiæ Bertoldorum Chartæ, Monasterium D. Petri respicientes, perscriptæ sunt. Brevem Abbatix hujus, A. MCXI. institutæ, notitiam hic Rotulus exhibet, in qua inter testes *Heremannus Marchio*

(b) Anonymum hunc Mellicensem PEZIUS edidit atque subjunxit *Bibliothecæ Benedictinæ Maurianæ*, quæ a. 1716. Augustæ Vindel. prodiit forma sua.

(c) Rotulus hic XX. pedes longitudinis, unum pedem latitudinis habet.

fratruelis præfati Ducis memoratur. Dux ille fuerat Bertoldus II. cujus frater Hermannus I. Cluniacensis, An. 1074. mortuus, filium reliquit Hermannum II. qui in Rotulo dicitur *fratruelis Ducis*, nempe Bertoldi II. Fratruelis est filius fratris. (d) Tam gravi testimonio aliud, non minus grave, succedit, quod prius confirmat.

Charta est ejusdem Rotuli brevi post scripta, (e) referens Donationem, „ qua Herimannus Marchio, beatæ memoriæ „ Herimanni Marchionis filius, pro animæ suæ & conjugis nuper „ defunctæ remedio prædium in Amparingen & basilicam „ ibidem S. Petro donavit; „ ubi inter testes *Bertholdus Dux partuelis ejusdem Comitis* &c. Per Comitem heic idem intelligitur Hermannus Marchio, qui antea *fratruelis Ducis* vocabatur Bertoldus II. eodem, quo Monasterii Petrini exstructio

(d) Ita HIERONYMUS in Epistolis passim & vetus Glossator. Accedit CHRONICON WEINGARTENSE in LEIBNITII *Scriptor. Rer. Brunsvic.* Tom. I. p. 788. SIGEBERTUS, Gemblacensis Monachus, Zaringensibus coætaneus Bertoldis, qui ad A. 942. ita scribit: „ Orta dissensione „ inter Principes de varietate legis, utrum deberent, avis superstitibus, „ filii filiorum post patres defunctos hereditare, an exheredatis „ *fratruelibus* deberet hereditas ad patruos redire. „ Tandem Charta domestica ipsius familiæ Badensis A. 1296. qua Rudolphus III. Marchio Hermanni VII. fratris sui filium Fridericum appellat *fratruelem*.

(e) Circa A. 1112.

perfecta est, anno, quum mortuus esset, Bertoldus III. ei successit. Tum vero idem Herimannus II. Marchio, qui Bertoldi II. *fratrueles* est dictus, donationem prædii in Amparingen fecit eidem Cœnobio, testemque rei adhibuit Bertoldum III. *patruelem*. Chartæ hæc mutuam sibi lucem accendunt, altera alterius genealogiam illustrat & firmat.

§. IV.

Stemma
agnatio-
nis.

Agnationem Badensium cum Zaringensibus schema exhibet sequens.

BERTOLDUS I. Dux Zaring. † 1078.

Bertoldus II. Dux † 1111.

Hermannus I. Marchio † 1074.

Cluniaci, unde Badenses.

Bertoldus III. Dux.

Hermannus II. Marchio † 1130.

† 1122

fratrueles Bertoldi II. &
patrueles Bertoldi III. Ducum.

Quod si autem Bertoldus III. Zaringiæ Dux, & Hermannus II. Marchio *patrueles* fuerunt, necesse est, ex duobus fratribus eos prodiisse, adeoque communem eos avum habuisse Bertoldum I.

Vinculum patris & filii, Bertoldum I. inter atque Hermannum Marchionem, Cluniaci mortuum, JOHANNES PISTORIUS, vivens Friburgi, in Tabula Genealogica, quam
MANLI

MANLI *Chronico Constantiensi*, A. 1606. edito, (f) adjecerat, primus aperuit; ita tamen, ut fontem, unde sua hauserat, Georgio Friderico, Marchioni Badensi, tum infensus, occuleret. Oraculum, quod ipse tacens consuluerat, ego aperte adivi, Aulaque Cæsarea meis conatibus favente, in San-Petrinis Brigoviae Chartis nexum inveni, qualem nobis indicaverat Pistorius, quemque Anonymi Mellicensis Codex me jam in Austria docuerat.

§. V.

Hermannus hic, vivo adhuc patre Bertoldo I. viva uxore, vivoque filio tenero, seculum adolescens reliquit, Cluniacense Monasterium ingressus. BERTHOLDUS CONSTANTIENSIS A. 1074. ita rem refert: „ Cluniaci vitam angelicam arripens, „ perfectissime adhuc adolescens, uxore & unico filio & omnibus, „ quæ possederat, derelictis, vere Monachus, migravit ad „ Dominum VII. Calend. Maji. „ Idem ad eundem annum tradit CONRADUS URSPERGENSIS his verbis: „ Hermannus Marchio, „ filius Bertoldi Ducis, Cluniaci Monachus obiit. „ Monasticam ergo vitam in Burgundia elegit Hermannus, & paulo post mortuus est.

Herman-
ni vita &
obitus.

(f) *Inter Scriptores sex Rerum German.* pag. 742. edit. Struv. Vide supra pag. 61.

Bertoldus, pater ejus, An. 1073. Ducatum Carinthiae & Marchionatum Veronensem amiserat, adeoque in Sueviam & Brisgoviam ad terras suas patrimoniales redierat, Dux & Marchio sine Ducatu & Marchia. Infelicia patris fata filium secundo genitum induxisse videntur, ut valediceret seculo; quod consilium brevi post patris depositionem executus est Hermannus; brevis quoque temporis Monachus; quum An. 1074. jam é vivis excefferit.

§. VI.

Monasti-
ca vita
Laico-
rum.

Monendus hic lector est, frequens illis fuisse temporibus, Magnates, servato etiam seculari habitu, ut ingrederentur cœnobia. BERTHOLDUS CONSTANT. scribit: (g) „ Jam „ septennio totum Rom. Imperium bello laboravit; aliis Domino „ Apostolico, aliis Henrico faventibus; ob hoc utrinque totum „ Regnum præda, ferro & igne miserabiliter devastantibus. „ Paucissimi Catholici Episcopi ex parte Apostolici remanserunt... „ Quapropter omnes pene religiosi, sive Clerici sive Laici, in „ aliqua Monasteriorum latibula, hujusmodi mala declinaverunt., „ Alio in loco (h) scribit: „ His temporibus in Regno Teutonicorum

(g) Ad A. 1083. Eodem modo statum illius temporis depingit AUGUSTENSE CHRONICON A. 1092.

(h) Ad A. 1091. pag. 365.

„ communis vita multis in locis floruit, non solum in Clericis &
 „ Monachis . . . verum etiam in Laicis, se suaque ad eandem
 „ communem vitam devotissime offerentibus; qui etsi habitu nec
 „ Clerici nec Monachi viderentur, nequaquam tamen eis dispares
 „ meritis fuisse creduntur. Se enim servos eorundem pro
 „ Domino fecerunt. . . . se & sua ad congregationes tam
 „ Clericorum quam Monachorum . . . devotissime contulerunt. „ (i)

Ceterum Cluniacensis Abbatiae magna fuit illo tempore fama. Casimirus, Poloniae Rex juvenis, paulo ante, relicto Poloniae folio, illud quoque intraverat Cœnobium. (l) Brisgoviae & Alfatiae plures Prioratus à Cluniacensi Abbatia hodieque pendent; (m) quæ ipsum Ordinis Cluniacensis caput est.

M m 2

- (i) Monachi hi advenæ dicebantur *barbati, conversi, oblati*, denique *donati*. TRITHEMI *Chron. Hirsaug.* A. 1082.
- (l) A. 1036. At A. 1041. à Polonis persuasus ad folium rediit. CHRONOGRAPHUS SAXO A. 1034. p. 244. DLUGOSSUS in *Hist. Polon.* Lib. III. pag. 192. & 213.
- (m) In Brisgovia fuit Prioratus S. Udalrici, Nigræ Silvæ. In Alfatia Oelenberg, Thierbach &c. Basileæ Prioratus S. Albani. Vid. ANDR. QUERCETANI (DU CHENE) *Bibliotheca Cluniacensis* pag. 1742. seq.

§. VII.

Herman-
ni titulus.

Tam pium & religiosum Principem Zaringo - Badensis Domus veneratur factorem; quem more illius temporis, quo hereditaria familiarum nomina nondum invaluerant, Bertoldus Constantiensis & Conradus Urspergensis simpliciter *Marchionem* appellant, non quod Marchionatum aliquem possederit, sed quod Bertoldi, Ducis Carinthiæ & Marchionis Veronæ secundo genitus fuerat filius. Primogenito enim titulus *Ducis* adhæsit. Quum autem ante patrem Bertoldum, qui Ducatum & Marchionatum amiserat, ad Dynastias suas hereditarias redire coactus, decesserit Hermannus, intelligimus facile, nondum compotem eum fuisse terrarum Badensium, quæ nonnisi mortuo Bertoldo, adeoque post A. 1078. ad Hermannum II. Cluniacensis filium pervenire potuerunt; & tamen patrem ejus Hermannum I. appello; a quo Hermanni quinque serie non interrupta descendunt; unde *Hermannidum* Epochæ; quæ ab A. 1052. quo prima mentio Hermanni I. ut Comitis, ad A. 1250. quo Hermannus VI. decessit, adeoque per ducentos fere annos duraverat.

§. VIII.

Uxor ejus
Juditha.

Hermanni I. & uxoris notitiam Bertholdo Constantiensi debemus. Hic enim, qui mortem Hermanni I. ad A. 1074.

retulerat, conjugis ejus, Judithæ, obitum ad A. 1091. verbis his refert: (n) „Juditha, piæ memoriæ Marchioniffa, nobilis genere, „sed nobilior fanctitate, uxor quondam Heremanni religiosiffimi „Marchionis, migravit ad Dominum, quinto Cal. Octobris. „Ipsa enim cum marito fuo religiofe vixit. Post cujus obitum „XIX. annos in viduitate & fancta converfatione permansit. „Demum ad Dominum Papam Salernum pervenit, ibique sub „ejus obedientia difceffit. „Nobilem genere fuiſſe Juditham, Bertholdus dicit, at domum, ex qua prodierit, filet. Maritus ſub monaſtica obedientia obiit: Juditha ſub obedientia Papæ, mortua Salerni, in Neapoleos Regno. Urbanum II. coluit Juditha, quod Cluniaceniſis quoque Monachus antea fuerat & amicus Hermanni.

§. IX.

Juditha hæc ex divite profapia prodiit. Vidua enim ad Calvenſis origine. Hirſaugienſis Baſilicæ amplificationem, cui novem annos Wilhelmus Abbas impendit, multas opes contulerat, ut TRITHEMIUS tradit. (o) Hæc ipſa ejus in Hirſaugiam liberalitas

Mm 3

(n) Chron. ad A. 1091. pag. 366. ap URSTISIUM.

(o) Chron. Hirſaug. A. 1082. & 1091.

facit, ut ad antiquam Calvensium (*p*) in Suevia Comitum profapiam ejus referam natales; eamque adeo Adelberti & Wiltrudis filiam fuisse existimem. Adelbertus enim, hujus familiae Comes, Cœnobii Hirsaugiensis restaurator fuit, ut Annales ejus Chartæque testantur, opusque adeo patris filia continuavit Juditha.

Adelbertus hic Bertoldi I. Ducis, Rudolphi Anti - Cæsaris & Guelfi, Bavariae Ducis, amicus, Dietericum, Virodunensem Episcopum, cepit An. 1077. cum hic in Italiam ad Henricum IV. Imp. proficisceretur. (*q*) Henricus IV. Imp. in Diplomate, quod A. 1075. Hirsaugiensibus dedit, (*r*) filias Adelberti Utham (*s*) & Irmingardem nominat. Tempus & reliquæ circumstantiæ suadent,

(*p*) Calba, Germ. *Calw*, oppidum cum veteri castro Wirtenbergici Ducatus. Castellum *Chalawa* in *Teutonica Francia* dicitur in Charta Henrici IV. Imp. An. 1075. apud BESOLDUM. LAMBERTUS SCHAFFNABURG. pag. 419. Adelbertum vocat *Comitem de Castello Caluuo*.

(*q*) LAMBERT. SCHAFFNAB. pag. 419.

(*r*) Extat apud TRITHEMIUM in *Annal. Hirsaug.* ad A. 1075. Tom. I. pag. 239. & apud BESOLDUM *Monum. Wirtemb.* pag. 513. Cæsar in eo firmat testamentum, quod Adelbertus fecit in Hirsaugiensis Monasterii favorem.

(*s*) Uta, Jutta, Juditha unum idemque nomen esse, patet ex Annalibus Bebenhufani Cœnobii apud LUDEWIG *Reliquiar. Mss.* Tom. X. pag. 418.

ut Juditham, Hermanni uxorem, conjiciamus esse Utham illam, Adelberti, Comitis Calv. filiam, quæ à TRITHEMIO simpliciter Marchionissa vocatur, (t) & vidua Marchionis Hermanni, qui Cluniaci Monachus decessit. (v) Marchionissa hæc cum fratribus ædificium Hirsaugiense, à patre cœptum, perfecit An. 1091. qui ipse annus est mortis Judithæ, uti ex Bertoldo Constantiensi retulimus. Fratres ejus in Henriciano Diplomate, quod modo allegavimus, Bruno, Adelbertus & Gotfridus vocantur.

Leo IX. Papa multas Germaniæ provincias peragrans, A. 1050. Calbæ Adelbertum invisit, cujus mater fuit soror Leonis, filia Hugonis IV. Comitis de Egisheim, adeoque ex Alsatia prodiit. (x) Juditha ergo, Serenissimæ Badensis Domus gloriosa progenitrix, Leonis IX. Papæ fuit proneptis, Henrici IV. Imp. cognata, cujus proavia Adelheidis ex Alsatia Comitum Egisheimensium prodierat Domo. Fuerat enim soror Hugonis III. Egisheimii Comitis, qui fuit avus S. Leonis.

(t) *Chron. Hirsaug.* ad A. 1091. pag. 291.

(v) *Idem* pag. 255.

(x) *Idem* ad A. 1090. Vid. *Alsat. Illustr.* Tom. II. pag. 474.

BUCELINUS, (y) SPENERUS, (z) IMHOFIUS, (a)
Juditham Caluensem quoque Hermanno Cluniacensi uxorem ad-
scribunt, sed asserti sui rationes non afferunt.

(y) *Germ. Topograph.* Part. II. pag. 352.

(z) *Sylloge Genealog.* pag. 610.

(a) *Notitia Procerum Imperii* Lib. IV. Cap. VIII.

CAPUT

C A P U T II.

H E R M A N N U S II.

AB ANNO 1074. USQUE AD ANNUM 1130.

§. I.

ermannum II. filium fuisse Hermanni I. Parentes
ejus &
nomen.
Cluniacensis, ex Actis San-Petrinis Nigræ
Silvæ supra (a) probavimus, in quibus
ille *fratruelis* Bertoldi II. Ducis Zaringiæ
& *patruelis* Bertoldi III. vocatur; adeoque certus Bertoldi I.
extiterat nepos.

Primus dici posset *Marchio Badensis*, ut ante nos fecerunt
fere omnes, Marchiam Bad. per matrimonium cum Juditha primum
ab eo Genti suæ illatam existimantes; sed nos in appellatione hac
Gentis & sanguinis potius quam terræ possessæ habemus rationem;
id quod jam ipsius factum est ævo. Wolfhelinus de Tonfula

(a) Cap. præced. §. III. sq.

prædium apud Schalchstadt cum manu Domini sui Bertoldi monasterio S. Petri vendidit *præsente Dom. Herimanno secundo*. More seculi tamen, quo definita familiarum nomina nondum invaluerant, simpliciter *Marchio* in Chartis vocatur. Jo. GAMANSIUS & ex eo DROLLINGERUS (b) asserunt, Hermannum hunc usum esse titulo *Marchionis de Limburg*, cujus tamen nominis nullum mihi exemplum occurrit. Volunt enim, sedem eum habuisse in castro Limburg ad Rhenum, paulo infra Brisacum.

§. II.

Acta
varia.

In Principum Conventu Wormatiæ A. 1076. comparuit Hermannus, Diplomatis Henrici IV. Imp. Rueggisbergenfi Burgundiæ minoris monasterio dati, primus inter Marchiones testis. An. 1087. Bertolfus Dux & *Herimannus Comes* nomina subscripserunt Chartæ, qua locus *Cella* in Nigra Silva Prioratui S. Ulrici traditus est. Hermannus hoc loco *Comes* vocatur, quod mentio ejus facta ut Comitum Provincialis Brisgoviæ, in quo Comitatu *Cella*, de qua agitur, sita fuit.

Anno 1101. Burchardus & *Herimannus* Marchiones cum Henrico IV. Imp. interfuerunt obsidioni castri Limpurg in Belgio, (c)

(b) *Lexic. Histor. Basil.* voce *Baden*, Zaringicum castrum *Lintberg* in Teccenfi Sueviæ regione fuisse, in Bertoldo I. supra ostendi, pag. 57.

(c) De qua obsidione SIGEBERTUS GEMBL. ad A. 1101.

ut diplomæ indicat, quod Abbatiae Laubiensi XVII. Cal. Jun. datum. (d)

Anno 1111. *Herimannus Marchio* inter Proceres, cum Henrico V. Imp. Argentinæ collectos, privilegium Einsidense testis signavit; (e) eodemque anno *Heremannus Marchio fratruelis* Bertoldi II. Ducis Zaring. aderat Traditioni, Abbatiae S. Petri a Bertoldi uxore & liberis factæ. Tum temporis quoque, post Bertoldum & Conradum Duces, *Heremannus Marchio* alias Traditiones Abbatiae S. Petri signavit. Sequenti Henricus Imp. Wormatiensibus immunitatem confirmans a teloneis exteris, rogatu Principum id se fecisse scribit, inter quos *Herimannus Marchio*. (f)

Anno 1114. Hermannus hic Marchio Diplomatum, Einsidensi (g) & Murensi (h) monasteriis à Cæsare datorum, post Bertoldum Ducem & Godefridum, Comitem Palatinum, testis occurrit.

Anno 1122. Episcopus Spir. Bruno concessit Hermanno Marchioni & uxori ejus Judithæ, ut in ecclesia villæ Backenang,

N n 2

(d) Ap. MIRÆUM *Opp. Diplom.* Tom. I. pag. 674.

(e) HARTMANNI *Annales Eremit. Deip.* pag. 172.

(f) MORITZ *vom Ursprung der Reichs-Stätte*, append. pag. 142.

(g) TSCHUDI *Histor. Helvet.* Part. I. Lib. I. pag. 54.

(h) ACTA MURENS. pag. 34. edit. post.

quam ipsi & parentes eorum decimis ac terris locupletaverant, Canonicos regulares Ord. S. Aug. collocarent. (i) Initium hujus rei notitia vetus illius Ecclesiae ad A. 1116. jam ponit. Hermanni Marchionis post Conradum Ducem A. 1123. ut & triennio post in Henrici V. & Lotharii II. Imp. Instrumentis San - Blasianis fit mentio. (l)

§. III.

Mors.

Obiit Hermannus II. A. 1130. septimo die Octobris, & in Backnangensi, quam amplificavit, ecclesia ante aram S. Crucis, teste LADISL. SUNTHEMIO, (m) sepultus est.

(i) Chartæ ap. BESOLDUM *Thef. Praef.* Tom. II. pag. 73.

(l) HERRGOTT. *Geneal. Habsb.* Tom. II. num. 197. & num. 205.

(m) *Scriptores Rer. Boicar.* Tom. II. pag. 583. Sunthemius inter familiares Maximiliani I. Imp. Historicos fuit. Peccavit in anno mortis Hermanni, at diem & mensem ex Backnangiæ Necrologio sumfisse videtur. In Necrologiis dies & menses notantur, at rarius additur annus. Annum mortis Hermanni docet ejusdem sec. XVI. epigramma ap. *CRUS. Annal. Suev.* Part. II. Lib. IX. Cap. 14.

„ Hac cubat Hermannus Badensis Marchio tumba,
 „ Qui clauſtri & templi conditor hujus erat.
 „ Anno milleno moritur, centum quoque ſubdas
 „ Terque decem a puero, quem pia virgo parit.
 „ Huc dum transfertur, cum poſteritate fluebant
 „ Quindecies centum cum tribus, adde decem.

Uxor ejus fuit Juditha, sed originis incertæ, quam cum Uxor.
Juditha, Hermanni I. uxore, multi confundunt. Charta Brunonis,
Spirensis Episcopi, quam allegavi, Juditham diserte conjugem
tribuit Hermanno, sed nihil de ejus familia additur. Sepulta est
cum marito Backnangæ. (n)

Interfuerat Hermannus vel ipse, vel filius ejus, eodem, Titulus
quo decessit, anno 1130. Comitibus Lotharii II. Imp. Basileæ March.
habitis; ubi prima *Marchionis Badensis* expressa est mentio. In Bad.
ferie Principum enim Diploma, VI. Eid. Febr. Ecclesiæ
Constantiensi datum, Conradus Dux Zaringiæ & Hermannus
Marchio Badensis signasse leguntur. (o) Biduo ante Lotharius
Turicensis Præposituræ jura firmaverat, rogatu quoque Conradi
Ducis Zaring. & *Hermanni Marchionis de Bathen*. (p)

§. IV.

Recepta apud multos sententia est, tractum Badensem ab Origo
Henrico Aucupe, Marchionatum Germanicorum institutore, in hujus ti-
Marchiam quoque erectum fuisse, ut Rhenensem Germaniæ tuli falsa.

N n 3

(n) CRUSII *Annal. Sæv.* Part. II. Lib. IX. p. 351.(o) HERRGOTT *Geneal. Habsb.* Tom. II. num. 211.(p) Cod. noster *Diplom. Bad.*

limitem contra Gallos custodiret. (q) FRANC. IRENICUS (r) Marchiæ Badensis originem ad Ottonem III. Imp. refert. CHRISTOPHORUS LEHMANNUS (s) Badensem Comitatum a Friderico I. Imp. in Marchionatum conversum existimat.

Quidquid sit de Marchica dignitate, ipsum Badense Dominium à Juditha, incertæ prosapiæ femina, Hermanno II. dotis loco allatum fuisse, scriptorum Badenium communis traditio est. (t) Unde Hermannus, quem ego secundum appello, communiter Marchio Badensis primus vocatur. Systematis Veronensis fautores (v) Juditham, Badæ & Hachbergæ (x) Marchionatum heredem, A. 1153. Hermanno Veronensi nupuisse volunt, adeoque Hermanno III. tribuunt, quod ab aliis tribuitur secundo vel primo. Istarum tamen opinionum nulla veritati conformis est.

(q) DIETHERR. in *Addit. ad BESOLDI Thesaur. Pract.* pag. 73. IMHOV. in *Notit. Proc. Imp.* L. IV. C. VII. SCHURZFLEISCH. *Opp. Hist.* pag. 273.

(r) *Exeg. Germ.* Lib. III. Cap. CIII.

(s) *Chron. Spir.* Lib. IV. Cap. VII.

(t) Befoldus, Imhofius, Schurzfleischius locis allegatis.

(v) PETRUS DE ANDLO, *de Imperio Rom.* Lib. I. Cap. XV. MUNSTERUS *Cosmogr.* Lib. III. Cap. CCLXXIV. CRUSIUS *Annal. Suev.* Lib. IX. Part. II. Cap. XVIII.

(x) Sunt, qui Hachbergam & Badam duas Marchias; sunt, qui illam primariam, hanc vero secundariam constituunt. In his SCHURZFLEISCH. *de Reb. Badenf.* §. III.

§. V.

Bada nostra sub Romanis, qui, ut alia hujus generis loca, Badæ
fata varia
Aquas eam vocarunt, in civitatem excreverat, (y) ab Alemannis,
oppidorum oforibus, deinceps everfam.

Thermas Badenses, quæ forsan solæ remanserant,
Dagobertus Rex Monasterio Weiffenburgenfi donavit; donationem
seculo IX. Ludovicus Germ. Rex confirmavit; qui locum hunc a
vasallis regiis Monasterio illi ereptum fuisse refert. (z)

Sec. XI. Bada in *Comitatu Adelberti* sita erat, Adelberto
jurisdictionem Imperatoris nomine ibidem exercente. (a)
Henricus III. Imp. enim prædium, quod pater ejus, Conradus II.
sibi comparaverat, *in villa Baden, in Pago Ufgouue, in Comitatu
Adelberti Comitis*, A. 1046. Ecclesiæ Spirensi donavit. Comitatus
primum ad nutum Cæsaris, dein hereditario jure administrabantur;
feminis tamen semper exclusis, quæ officio judicis fungi non

(y) *Alsatia Illustr.* Tom. I. p. 568.

(z) Tabular. Ecclesiæ Collegiatæ Weiffenb.

(a) Adelbertus hic potuit esse Comes ille Calvensis, cujus filiam Juditham
Hermannus I. Marchio duxit uxorem.

potuerunt. Bada ergo tum nec Marchia fuit, nec Comitatus, sed in alio Comitatu, quem a Pago Ufgovicum diceret, sita. Sed & ipsam hanc villam Baden cum omnibus suis appendiciis & utilitatibus eidem Ecclesiae Spirensi eodem anno & die Henricus Imp. tradidit. (b) Fiscalem Imperii aut Ducalem Franciae Orient. villam, non patrimoniam Familiae Salicae, uti praedium in eo situm, aut allodiam fuisse, inde colligimus, quod alio Instrumento donatio ejus fuit literis mandata. Duplicis enim donationis & Instrumenti simul facti ratio dari nulla potest, nisi duplicis quoque naturae bona dono data fuisse statuamus.

§. VI.

Senten-
tia nostra
de Bada.

Bada Ufgovica ergo, thermis adhærens, Henrici III. Imp. & Bertoldi I. Zaringi temporibus Villa Regia fuit, quæ una cum praedio quodam, ibidem sito, ejusdem Cæsaris liberalitate ad Ecclesiam Spirensis pervenit.

Veteris

(b) Tabularii Episc. Spir. Charta, quam excerptit Jo. SIFRID, a patria sua Mutterstatt dictus, Vicarius Ecclesiae Spir. & Notarius Cæsareus, in *Chron. Spir.* quod sub Matthia Rammung Episcopo sec. XV. conscripsit. Extat in ECCARDI *Scriptor. Rer. Germ.* Tom. II. pag. 2262. & SENCKENBERG *Selector.* Tom. VI. p. 262. Adde SIMONIS *Beschreibung der Bischöffen zu Speyer* pag. 42.

Veteris autem Badæ Castrum, a juniore dein quoque thermis adstrueto, leuca distans, unde Familiæ Badensi appellatio, cum villa Bada nil nisi nomen habuit commune; liberum semper & francum Zaringo-Badenfis Domus in Francica Terra ad seculum usque XIV. allodium. (c)

Quo tempore autem & qua ratione allodiale hoc Castrum, ab Hermanno I. vel II. uti videtur, exstructum, vel certe locus ille ad Zaringo-Badenfes devenerit, nobis non liquet. Unde priscis Zaringorum bonis illum annumeravimus supra. (d) Quodsi autem nonnemo Judithæ, conjugis Hermanni I. Alberti, Comitis Calbensis filiæ, bonis dotalibus illud accensere voluerit, non equidem refragor. Sed nec liquidum est, quo tempore & qua ratione ipsa villa Baden, deinceps conversa in oppidum, a Spirensi Ecclesia ad Marchiones transferit. Illud autem nobis constat, Caroli IV. ævo & oppidum & castrum franca fuisse allodia, a Rudolpho Marchione Cæsari & Imperio Anno 1362. libere & sponte, ut suo loco docebitur, oblata in feudum.

Castrum hoc Bada nomen dedit Badenfibis, uti Zaringia Zaringis. Zaringia nunquam fuit Ducatus, Bada nunquam

(c) Veteris Ebersteinii Castrum, semileuca a veteris Badæ Castro distitum, allodiale quoque fuit, per nuptias cum Ebersteinensi filia ad Badenfes translatum.

(d) Lib. II. Cap. VIII. pag. 199.

extiterat Marchia. Bertoldi Duces cum inhabitassent Zaringiam, appellati sunt Duces de Zaringen. Castrum Badense cum inhabitassent Marchiones, vocati sunt Marchiones de Baden. At ex his titulis nec Ducatus, nec Marchionatus veri conficiuntur. Zaringia nunquam in Ducatum evasit. Marchionatus axioma denique Badæ adhæsit. Possessor dignitatis suæ, non officii, nomen Dynastiæ communicavit; uti Landgraviatus dicta est Hassia, quod possessores ejus, ex Thuringico Landgraviorum sanguine prognati, sese dicerent Landgravios. Quid opus fuit Marchia contra Gallos ad Rhenum, quum omnis Lotharingia a Rheno ad Mosam usque Germanici juris, adeoque Marchiæ instar fuerit Germanis.

CAPUT

C A P U T I I I .
H E R M A N N U S I I I .
A B A N N O 1130. U S Q U E A D A N N U M 1160.

§. I.

Hermannus hic inter Zaringo-Hermannidas primus bellica effloruit gloria, sub Conrado III. & Friderico I. Imperatoribus Suevicis in Germania, Italia & Terra Sancta bellantibus, strenuus miles.

Acta ejus
ab A. 1134.

A. 1134. Marchio Hermannus consensu Berthæ, contectalis suæ, prædium in Huningen, in Comitatu Adelberti situm, Ecclesiæ S. Pancratii in Baggenang dono dedit.

Anno 1139. Conradus III. Imp. Argentinæ concambium Cellæ in Nigra Silva ratum habuit, præsentibus inter alios Duce Conrado, *Herimanno Marchione.* (a)

O o 2

(a) Vid. Codex Diplom.

Eodem anno XIII. Kal. Junii Hermannus Marchio de *Badun* Conradi III. Diploma Frankenthalienſe teſtis ſignavit in Weiſſenburg. (b) Eod. V. Kal. Jun. Diploma Einſidlenſe Argentinæ ſcriptum eſt, aſtipulatione Principum præſentium, Cunradi Ducis, Herimanni Marchionis &c. (c) Eadem die literas Cæſaris, Abbatiae Self. datas, poſt Duces *Hermannus Advocatus ejusdem loci*, ante Comites ſignavit; unde Hermannum noſtrum Abbatiae Selfenſis, e regione Marchionatus Bad. in Alſatia ſitæ, Advocatum fuiſſe colligimus. Aliud Diploma Fabarienſi monaſterio ab Imperatore tunc conſeſſum eſt in præſentia . . . *Hermannii Marchionis de Batha*. (d) Denique eodem anno Bertoldus, Briſgoviae Comes, Conradi Zaringiae Ducis filius, eccleſiam in Wolvenwilare monaſterio S. Petri, cujus Advocatus erat, nomine Erlewini de Wolvenwil. obtulit coram *Marchione Herimanno juxta villam Ofmanningen*. In fine Chartæ legimus: „ Ego Herimannus „ Marchio præſentem Chartam ſigilli mei impreſſione roborari ac „ confirmari feci.

§. II.

Acta ab
A. 1140.

Anno 1140. XVII. Kal. Dec. in obſidione Winſpergenſi, à Conrado III. Imp. ſuſcepta, Chartam ſignarunt *Hermannus Marchio*

(b) SCHANNAT *Hiſt. Worm. Cod. Probat.* pag. 69.(c) HARTMANNI *Annal. Einſidl.* pag. 196. HERRG. Tom. II. pag. 163.(d) TSCHUDII *Hiſt. Helvet. Part. I. Lib. I.* pag. 65. & 69.

& Werinherus Comes de Baden, qui posterior ad Badenses Helvetiæ Comites pertinet. (e)

Anno 1141. mense Aprili, (f) ac triennio post mense Julio, (g) Argentiæ cum Conrado Imp. commoratus est Hermannus Marchio.

Anno 1147. a S. Bernhardo cruce signatus Spiræ, eundem Conradum Imp. cum aliis Principibus secutus est in Orientem. (h) Redux in Germania Curie Francofurtanæ interfuit, ubi Cæsar duo feminarum monasteria *Kemminada* & *Visbike*, Marchionis nostri aliorumque Principum iudicio Abbatie Corbejenfi tradidit. (i)

Anno 1148. Hermannus noster adfuit foundationi Monasterii Albæ Dominorum, Cisterc. Ordinis, a Bertoldo Ebersteinensi Comite, & Vtha, conjuge ejus, literis consignatæ. (l)

O o 3

-
- (e) HARTMANN. l. c. pag. 198. MIRÆI *Opp.* T. II. pag. 827.
 (f) Charta San-Blas. ap HERRG. *Geneal. Habsb.* Tom. II. pag. 167.
 (g) HARTMANNI *Annal. Einsidl.* pag. 205. HERRGOTT. l. c. pag. 172.
 (h) WILH. TYRIUS *Hist.* Lib. XVII. ab initio, ubi Hermannum *Provincia Veron. Machionem* vocat.
 (i) SCHATEN. *Annal. Paderborn.* L. VIII. p. 771. FALCKE *Tradit. Corbej.* p. 906. 908. LUDEWIG. *Reliq. Msst.* Tom. VII. p. 511.
 (l) PETRI *Suevia Eccles.* pag. 19. ex BESOLDI *Docum. Wirtenbergicis.*

§. III.

Acta ab
A. 1150.

Anno 1150. *Herimannus Marchio de Baden* & sui *Ministeriales* in Corbejenfibus *Conradi III. Imp.* literis comparent, ut testes; (m) id quod biennio post, paulo ante Imperatoris mortem, denuo factum. (n)

Anno 1152. mense Jun. *Herimannus Marchio* in Abbatia *S. Petri in Nigra Silva* praesens fuit, quum *Bertoldus IV. Zaring.* Dux Abbatiae huic Advocatiam tradidit. (o)

An. 1153. mense Januar. *Hermannus Marchio de Baden,* *Friderico I. Imp.* uti *Conrado III.* addictissimus, cum seo *Spirae* versatus est, testis privilegii, quod *Gebennensi Episcopo* datum. (p) Mense Julio *Fridericus* hic ratam habuit donationem curtis *Befigheim*, quam *Hermanno Marchioni de Baden* *Widelberta,* *Abbatissa Ersteinensis,* consentiente *Advocato suo,* *Hugone Comite Dagisburgenfi,* fecerat. (q)

(m) LUNIG. *Spicil. Eccles.* Part. III. pag. 94.(n) PETRI *Suev. Eccles.* pag. 716.(o) SCHANNAT *Vindem. Literar.* Collect. I. p. 163.(p) SPON *Hist. de Geneve* Tom. II. p. 8. *Citadin de Geneve* p. 151.(q) BESOLDI *Thefaur. Pract.* Tom. I. pag. 73.

§. IV.

ANNO 1154. mense Octobri Cæsar cum exercitu, ad Licum
annem, in Vindelicia collecto, in Italiam profectus, Veronam
sibi resistentem invenit, at placavit promissis, ut Italiæ aditus
pateret. Clavem hanc Italici regni ut firmam teneret, Cæsareo
opus erat præfecto, cujus nomen illus ævi Annales non
indicant.

Titulus
Marchio-
nis Vero-
nenfis.

Quum Cæsar An. 1155. VIII. Kal. Septemb. Episcopatus
Constantiensis limites definivisset Constantiæ, Hermannus in
Instrumento (r) *Marchio de Baden* vocatur. At Anno 1158.
XVII. Kal. Jul. quum Imperator litem inter Ottonem Frisingensem
Episcopum, & Henricum Leonem, Baviariæ Ducem, diremisset
Augustæ, interfuit quoque rei gestæ Hermannus, qui in
Instrumento Cæsareæ sententiæ *Marchio Veronensis* vocatur (s)

Primum hoc in Annalibus & Documentis exemplum, quo
Hermannus cognomine *Veronensis* ornatur. Eum tamen strenuum

(r) *Chron. Constant.* apud PISTOR. p. 695. MIRÆUS L. II. p. 827. LUNIG
Spicilleg. Eccles. Part. II. p. 157.

(s) MEICHELBECK *Hist. Frising.* Tom. I. p. 337. HUNDII *Metropol. Salisburg.*
Tom. I. p. 77.

Cæsaris asseclam primæ ejus expeditionis Italicæ An. 1154 jam interfuisse, (t) atque adeo Præfecturam Veronæ tum temporis jam obtinuisse, merito censemus, quod secunda expeditio A. 1158. Julio mense demum suscepta fuit, Hermannus autem Veronenfis Marchionis axiomate mense Junio jam ornatus comparet.

§. V.

Veronæ
fatæ.

Verona, Italiæ clavis, a Berengarii tyrannide per Ottonem I. Imp. liberata, libera sub Imperio perstitit; (u) ab LXXX. Senatoribus & Præfecto, non cive sed extraneo, recta.

Fridericus I. in Italiam veniens, urbibus Lombardiæ ac Tarvisinæ regionibus, ut feudis Italicis, Rectores, urbibusque singulis, Præfectum Cæsareum dedit; ut Germaniæ urbes Advocatos Imperiales tum temporis habuerant. Præfectura Hermanni Veronenfis deinceps interrupta fuit. Inter Civitates enim, Veronenfis vicinas, foedus initum est, quod *Societas Veronenfis* (x) dicebatur

(t) De hac OTTO FRIS. L. II. C. XXV.

(u) TORELLUS SARAYNA in *Gestis Veronenfisum* Lib. I. Vid. *Theaur. Rev. Italicar.* Tom. IX. p. 7.

(x) *La Compagnia de Veronesi.* SARAYNA loc. alleg. pag. 5.

dicebatur, quæ denique in magnum illud Lombardicum Civitatum
foedus excrevit, unde bellum diuturnum, subinde suspensum,
Constantiæ denique A. 1183. ut infra ostendetur, compositum.

Anno 1160. XVI. Kal. Maji in Italico monumento (y)
Hermannus noster *Marchio Veronensis, Dux de Carentana*
memoratur. Titulo hoc vetera in Ducatum Carinthiæ jura
renovavit Hermannus. Ceterum haud silentio prætereundum est,
Hermannum quoque nostrum, ante secundam expeditionem
Italicam, (z) Hagenoæ præsentem fuisse, quum Fridericus
Imperator Neoburgensi Cisterciensium Cœnobio Literas
protectionis dedisset. (a)

§. VI.

Hermannus III. A. 1160. decessit; in eadem Sti Pancratii Mors
ejus.
Backnaviæ Ecclesia, ubi parentes, sepultus. (b) Jo. Gamanus

(y) UGHELLI *Italia sacra* Tom. II. col. 372.

(z) III. Kal. Martii A. 1158.

(a) *Alfatia Diplom.* ad hunc ann.

(b) De Hermanno III. in Backnangæ ecclesia legebatur epigramma sequens:

„ Filius Hermanni jacet hic Hermannus & alter

„ Dotem firmavit, auxit & ille, patris.

„ Illius at genitrix Judintha putatur adesse;

„ Bertha simul conjux, &c.

Hermannu huic fratrem assignat *Albertum*; ad quam sententiam eum induxit notissima illa Friderici I. Imp. Charta, qua Marchiam Austriae A. 1156. in Ducatum erexit. Inter testes, qui Diplomati scribendo interfuerunt, ab editoribus nonnullis, TOLNERO, LUNIGIO, DUMONTIO aliisque adductus est *Albertus Marchio de Baden*. At in authentico legitur: *Marchio Adalbertus de Staden*. (c)

Uxor.

Uxor ei fuerat Bertha, filia Matthæi, Lotharingæ Ducis, ex Bertha Friderici I. Imp. sorore, (d) quæ Backnaviæ cum eo sepulta.

Alter vocatur ex hypothefi communi, quæ Hermannum Cluniac. inter Badenses Marchiones omittit. Extat epigramma in *CRUS. Annal. Suev.* Part. II. Lib. IX. p. 351.

(c) Per-Illustris SENCKENBERG *Altes Bürgerliches und Staats-Recht* p. 130. ubi Diploma ex autographo descriptum.

(d) CALMET *Hist. de Lorraine* Tom. II. de matre, sed non de filia, loquitur.

CAPUT

C A P U T IV.
H E R M A N N U S IV.

AB ANNO 1160. USQUE AD ANNUM 1190.

§. I.

ermannus IV. ad patris exemplum Friderico Imp. adhæsit, atque acceptam ab utroque Dynastiam Veronæ possidere continuavit; strenuus in Italicis bellis & in Orientali expeditione athleta. Pater Conradum Imp. comitatus, salvus cum eo in patriam rediit. Filius cum Friderico Imp. in Oriente occubuit. Initio regiminis ejus ad finem perducta est Monasterii Tennebacensis Ordinis Cisterciensis constructio, quod leucæ spatio distat Hachberga. A. 1161. à duodecim Monachis cœpit inhabitari, (a) a quo tempore Monasterium hoc ad nostram ætatem viget ac floret. An. 1164. ortum est pertinax bellum inter Guelfum, Henrici superbi, Sax. &

Acta ejus
ab A. 1160.

P p 2

(a) Vide supra in Bertoldo IV. §. XIII. pag. 139.

Bav. Ducis, ex fratre Guelfo nepotem, atque Hugonem, Tubingæ Comitem Palatinum, in quo *Bertholdus Dux de Zaringen & Heremannus Marchio de Baden* Guelficas partes secuti sunt. (b) Pro Hugone autem stetit Fridericus, Sueviæ Dux, Comites Zollerani &c. Res ab Imp. Friderico I. composita est anno sequenti. (c)

Anno 1181. Hermannus, *Marchio Veronensis*, testis in Diplomate, quo Monasterii Trutenhusani in Alfatia fundatio a Friderico Duce firmatur. (d)

Anno 1183. Pax illa Constantiæ inter Frid. I. Imp. & Civitates Italiæ inita fuit, cui etiam Hermannus, *Marchio Veronensis*, subscripsit; (e) atque adeo Toparchiam Veronensem tum adhuc possedit.

A. 1185. in Dipl. Henrici VI. Rom. Regis, qui ab Episcopo Basil. dimidium Curtis & Montis Brisach in feudum Basileæ recepit, inter alios testis est *Hermannus de Baden*. (f)

(b) MONACH. WEINGART. C. XIV. ap. LEIBNIT. *Scriptor.* Tom. I. p. 791.

(c) URSPERG. in *Chronic.* A. 1164. OTTO DE S. BLASIO Cap. XVIII. *Chronicon Bebenhusan.* apud LUDEWIG *Reliquiar. Mss.* Tom. X. p. 408.

(d) OBRECHT. *Prodr.* p. 228.

(e) Formula hujus pacis annexa est libris feudorum in *Corp. Juris Civilis*, ubi plenior est, quam illa, quæ apud SIGONIUM *de Regno Italiæ* ad annum hunc legitur.

(f) HERRGOTT *Geneal. Habsb.* T. II. p. 195. seq.

§. II.

Anno 1186. in præsentia *D. Armani Theutonici Marchionis* Dominus
Marchiæ
Veron.
 & *Domini totius Marchiæ Veronensis* consecrata est Ecclesia
 S. Julianæ de Lepida in Veronensi districtu. (g)

An. 1187. VII. Kal. Aug. Alexander III. Papa consecravit
 altare majus Ecclesiæ S. Mariæ antiquæ Veronæ, præfente inter
 alios *D. Armano, Theutonico Marchione* & *D. totius Marchiæ
 Veronensis.* (h) Evidens hinc, Hermannum IV. etiam post
 pacem Constantiæ cum Italiæ Civitatibus factam, Marchiæ
 Veronensis non modo Præfectum, sed & Dominum fuisse. Pater
 ejus *Marchio Veronensis* dictus est, hic vero *Dominus totius
 Marchiæ* appellatus. Nec defunt juniores, qui post reportatam
 à Mediolanensibus victoriam (i) Hermannus nostro Veronam
 ab Imp. concessam arbitrantur. (l) Hoc si admitteres, pater
 Præfecturam, filius Dominium ipsum Veronæ obtinuisse dicendus.
 Vocatur Hermannus *Teutonicus Marchio* & *Dominus totius
 Marchiæ Veron.* Indicant hæc, Hermannum Teutonicæ originis
 Teutonicique regni fuisse Marchionem, atque Dominum Marchiæ

P p 3

(g) UGHELLI *Italia sacra* Tom. V. pag. 807.(h) ONUPHR. PANVINII *Antiquitat. Veron.* Lib. VII. p. 183.(i) Urbs Mediolanensis A. 1162. everfa est. MORENA p. 338. BURCKARDUS
de Excid. Mediol. apud FREHER. Tom. I. p. 330.(l) SPENERUS in *Sylloge genealogico-historica* pag. 611.

Veronensis; quæ Marchia idem ille Marchionatus est, quem cum Carinthiæ Ducatu Bertoldo I. Hermanni IV. abavo, Henricus IV. Imp. ante centum annos abstulerat, & cujus Marchionatus occasione Hermannus I. filius junior Bertoldi I. titulum *Marchionis* in memoriam pristinæ dignitatis a patre acceperat. (m) Marchionis Badensis appellatio jam Anno 1130. in Chartis comparet; at Marchiæ Veronensis Dominium nonnisi An. 1154. Hermanno III. a Friderico I. Imp. concessum est, filioque ejus Hermanno IV. continuatum. Fabulosa posteritas, Badenses origines derivans Verona, sanguinem cum dignitate confudit. Diceres Fridericum I. Imp. ex parte reparasse injuriam, qua seculo præcedenti Henricus IV. Imp. affecerat Bertoldum.

§. III.

Herman-
ni IV.
mors.

Felix Hermanni IV. triginta annorum Principatus bello sacro abruptus est. Anno enim 1190. expeditioni Friderici I. Imp. in Orientem cum Friderico, Duce Sueviæ, & Bertoldo, Duce Meraniæ, aliisque Regni Proceribus interfuit, teste TAGENONE. (n) Iconium Lycaoniæ veteris, nunc Natoliæ urbem, cum peterent Christiani, & undique ingruerent hostes, Duci

(m) Vide supra pag. 49. sq.

(n) TAGENO, Decanus Pataviensis, interfuit quoque huic expeditioni, eamque descripsit, ap. FREHERUM Tom. I. p. 407.

Meraniæ & Marchioni Badensi extremum commissum est agmen. (o)
Paulo post Imperator & Hermannus interierunt, Antiochiæ
sepulti. (p)

Tempore ejus Bertoldus IV. Zaringus, turrim vel portam
extruxit Brifaci, quam supra (q) descripsimus.

In partibus Hachbergæ Marchicæ, in oppido Sultzberg
seculo præterito argentei plures reperti sunt nummi; in quorum
parte antica CRUX, cum Inscriptione: *Hermannus*; in postica
Castrum, ad cujus latus legitur: PRISAC. (r)

Nummum exhibet JO. GAMANSIUS, (s) atque ex eo
concludit, in utriusque Lineæ Zaringicæ, Ducalis nimirum &
Badensis Marchicæ, potestate tum extitisse Brifacum, commune
Gentis emporium. Pro Zaringis tamen portæ memoratæ
Inscriptio pugnare videtur, adeoque nummus nihil aliud indicat,
quam communem utriusque Lineæ monetandæ officinam fuisse
Brifaci. Hermannus IV. nunc Badam, nunc Hachbergam
incoluit. In Castro hoc sane fuit, Tennebacense quum conderetur
Cœnobium, uti supra ostensum.

(o) Epistola Anonymi ap. CRUS. *Annal. Suev.* Tom. I. Part. II. p. 502.
URSTIS. *scriptores* p. 561.

(p) ECCARDI *Scriptor.* Tom. II. pag. 1351.

(q) Lib. II. Cap. V. pag. 127.

(r) Eclypum dabunt Tabulæ Nummorum Badensium.

(s) In Libro MS. cui titulus: *Progenitores Marchionum Badens.* Cap. III.

§. IV.

Uxor &
filius.

Hermannus noster ex Bertha uxore, quam ex Comitum Palatino - Tubingensium Domo natam statuunt noviores, tres filios cum filia progeniit. Filii natu majores Hermannus V. & Henricus I. Badensium Familiam in duos ramos diviserunt; quorum senior in Bada Ufgovica fedit atque Lineam continuavit Badensem. Alter in Brisgovico Hachbergæ Castro habitavit, Lineamque instituit Hachbergicam; de qua acturus sum, postquam Badensia ad Hermannum VI. usque perduxero, in cujus fratre, Rudolpho I. nova Rerum Badensium series exfurgit. Tertius Hermanni IV. filius fuit Fridericus, ut ex sequentibus patebit.

Filia.

Filia Hermanni IV. Gertrudis Alberto, Comitum Dagsburgensium postremo, nupta, filiam peperit cognominem, Dagsburgici Comitatus heredem; quæ ter maritata, semper improlis, postremo marito, Leiningæ Comiti, Emiconi Comitatum donavit. Emico Argentinensi Episcopo, Bertholdo Teccensi, eum obtulit in feudum. (t)

(t) *Alsacia Illustr.* Tom. II. pag. 489. seqq.

CAPUT

C A P U T V.
H E R M A N N U S V.

AB ANNO 1190. USQUE AD ANNUM 1243.

§. I.

erniciofa apud Germaniæ Magnates ^{Hereditas.} Hereditas. consuetudo ab antiquo invaluit, ut, primogenitura neglecta, terras suas inter filios non modo dividerent, sed & inter nepotes illæ subdividerentur. Zaringicas opes in duas lineas, Ducalem & Marchicam, Bertoldus I. partitus est. Hermannus IV. Marchicas in Badensem & Hachbergensem subdivisit; unde debilitatæ sunt vires ac dignitas Domus. Mortuo Hermanno IV. Marchia Veronenfis ex Badenfi Domo exivisse videtur. Veronæ titulus tamen in successorum ejus Actis, subscriptionibus & sigillis non omnino disparet. Nec moram aliquam apud Italos eum fecisse cognovimus. Filiorum ejus natu junior Rudolphus, Marchionum

Q q

Badensium, qui Badæ federunt, conditor, *Marchionis Veronenfis* titulum adhibuit; pristinae possessionis renovaturus memoriam.

§. II.

Acta ab
An. 1208.

Anno 1208. Marchio de Baden inter testes Diplomatis quod Otto IV. Imp. Civitati Wormatiensi Spiræ dedit, comparet. (a) Eodem anno *Margravius de Baden* Henrici Comitis Palat. Chartam pro Monasterio Babenhufano Wormatiæ signavit. (b)

Anno 1209. Hermannus & Fridericus *Marchiones de Baden* Instrumenti Ottonis IV. pro Nivellenfi Ecclesiæ testes leguntur. (c)

Anno 1210. In Charta Ottonis IV. apud S. Salvatorem in Monte Amiaco Spirensi Ecclesiæ data, post Fridericum Comitem de Saraponte legitur *Marchio Fridericus de Baden*. (d)

Anno 1215. cum aliis Principibus Aquisgrani cruce signatur Badensis Marchio, (e) vel Hermannus, vel Fridericus. Uterque II. Non. Maji cum Cæsare Herbipoli fuit. (f)

(a) MORITZ vom Ursprung der Reichs-Stätte, append. p. 154.

(b) PETRI Suevia Ecclef. pag. 132.

(c) MIRÆI Opp. Tom. I. pag. 734.

(d) Ex Archivo Spir.

(e) GODEFRIDUS COLON. apud FREHER. Tom. I. pag. 383.

(f) Teste Diplomate pro Civitate Colon. in Archivo Bada-Durl.

Anno 1216. VII. Kal. Aug. Hermannus Marchio Bad. in Diplomate apud Ulmam dato comparet; quo Wenceslai, Regis Bohemiæ, confirmatur electio. (g)

§. III.

Eodem anno 1216. Fridericus, Hermanni V. frater, in Curia Friderici II. Imp. Herbipoli mense Majo extitit, ut Diplomata testantur; quibus nomen ejus subscriptum hac forma: *Hermannus Marchio de Baden & Fridericus frater ejus; (h) vel Hermannus & Fridericus fratres, Marchiones de Baden. (i)*

Fridericus frater.

Fridericus hic, assumpta cruce, in Palæstinam profectus, ibidem obiit postquam suam & fratris sui Hermanni, qui cum uxore Irmengarde consensit, proprietatem omnem in Ulma Ordini Teutonico donasset. Chartæ confirmationis Hermanni non adjectus est annus.

§. IV.

Anno 1218. Hermannus Marchio de Baden Diploma Friderici II. Imp. Monasterio omnium Sanctor. Hagenoæ datum, primus testium signavit; ut & aliud Ulmæ pro Episcopi Basiliensis

Acta ab A. 1218.

Q q 2

(g) LUNIG Part. Spec. Contin. I. erste Forts. pag. 5.

(h) TOLNER Cod. diplom. Palat. p. 67. BECMANN. *Hist. Anhalt.* Part. III. L. IV. C. II.

(i) HUNDII *Metrop. Salisb.* T. II. p. 592. prim. edit.

in Civitate hac jure; (l) & aliud Wimpinæ ad confirmationem donationis Ecclesiæ cuidam Patavienfi datum. (m)

Anno 1219. Hermannus Marchio *Veronensis* Friderici II. Chartæ, Goslariæ datæ, nomen subscripsit. (n) Eod. anno mense Aug. ejusdem Friderici II. Diploma investituræ Gaffi & Jacobi de Locarno Hagenoæ *Marchio de Baden* signavit. (o) Mense Nov. cum Cæsare Norimbergam invisit. (p)

Anno 1220. Hermannus Marchio de Baden cum eodem Friderico II. Imp. Hagenoæ (q) & Francofurti (r) occurrit. In literis, quibus Fridericus Viennam Imperio addicit, legitur *Herman Margkraf zu Baden*. (s)

Anno 1221. mense Martio apud *Barum*, (t) mense Aprili Tarenti fuit cum Cæsare. (u)

(l) HERRGOTT Tom. II. pag. 227.

(m) GEWOLD. T. I. Add. Metropol. Hundii p. 383.

(n) HEINECCIUS *Antiq. Goslar.* pag. 218.

(o) Codex Diplom. Bad.

(p) Teste Dipl. apud TOLNER. loc. cit. p. 69.

(q) HANSELMANN *de Domo Hohenloica* pag. 374.

(r) MORIZ *vom Ursprung der Reichs-Stätte*, Docum. p. 159.

(s) SENCKENB. *Selesta* Tom. IV. p. 442.

(t) Teste diplomate ap. HANSELMANN. l. c. pag. 392.

(u) LUNIG *R. A. vom Teutschen Orden* Doc. I. & SCHURZFL. *Hist. Easifer.* in Diplom. p. 15.

Anno 1224. cum eodem Hagenoæ (x) & A. 1225. atque
 feq. cum Henrico Rege Rom. Wornatiæ (y) & Hagenoæ verſatus
 eſt Marchio Badeniſis. (z)

§. V.

Anno 1226. Hermannus & Henricus fratres, Badenſes Hereditas Dagsburg.
 Marchiones, quarto Nonas Nov. juſ ſuum hereditatis Dagsburgicæ
 in Bertholdum, Episcopum Argent. ejusque in Episcopatu
 ſucceſſores tranſtulerunt. (a) Juſ hoc derivabant a Gertrude,
 unica Alberti, poſtremi Dagsburg. Comitum, ac ſororis ſuæ filia,
 Brabantia Dux, heredem quoque Alberti ſe gerens, cauſam ad
 Imp. Fridericum II. in Wornat. Comitibus detulit, qui litigantes ad
 Judicem, in cujus Comitibus Dagsburgum ſitum, remiſit. Litem
 ergo Sigebertus, Alſatia Inferioris Landgravius, cum filio
 Henrico in publico apud Holzheimium Judicio pro Marchionibus
 decidit; ſimul quoque declarans, Marchiones hereditatem hanc
 Eccleſiæ Argentinenſi donaffe, (b) cujus dominio directo
 Dagsburgenſis Comitatus hodieque obnoxius eſt.

Q q 3

(x) PETRI *Suevia Ecclēſ.* p. 655.

(y) HERRG. Tom. II. p. 221.

(z) WENCKER *Collect. Jur. publ.* p. 186.

(a) Chartam Donationis, à Marchionibus factæ, vid. apud LAGUILLE *Hiſt.*
d'Alſ. Probat. p. 33. Add. *Alſatia Illuſtr.* T. II. p. 489. ſeqq.

(b) Sententiam hanc vide apud LAGUILLE l. c. Probat. p. 34.

§. VI.

Brunsvi-
censis.

Anno 1227. Hermannus noster, una cum Ottone Illustri, Palatino Comite & Bavariæ Duce, qui duo Henrici Brunsvicensis, Comitis Palatini filias habuerunt uxores, vendidit Imperatori Friderico II. Brunsvicum, ejusque tractum, ut allodium Guelficum, quod, Henrico sine mascula prole mortuo, ad ejus filias devenerat.

Cæsar non sine politico consilio Dominia quædam in Saxonia possidere cupiebat. Cum utroque ergo Henrici genero de acquirenda Brunsvicensi Dynastia statim post fœderis mortem tractavit. Et quidem cum Hermanno nostro Cæsar ita convenit, ut oppidum Ettlingen in feudum, oppidum Durlacum ei in proprietatem concederet, pro bonis, quæ Marchioni *ex parte uxoris suæ de proprietate in Brunsvic contingebant*. Præterea eidem Marchioni Civitates Louffen, Sunnesheimb & Eppingen *pro duobus millibus & trecentis marcis argenti* oppigneravit.

Sed Henrici Palatini ex fratre Guilielmo de Longa Spatha nepos, Otto de Luneburg, *Puer* dictus, re audita, occupavit Brunsvicum, impediturus omnino, ne patrimonium istud Guelficæ gentis ad Gibellinum transfret. Filius ergo Friderici II. Henricus VII. Romanorum Rex, quum ad Brunsvicum appropinquasset, oppidum ab Ottone jam occupatum intelligens,

re infecta regressus est. (c) Marchio tamen oppida oppignerata, ut & ea, quæ pro dimidia Brunsvici parte acceperat, retinuit.

§. VII.

Post hæc longas apud Italos moras cum neceret Cæsar, Fidelitas in Cæsar. filius ejus, Romanorum Rex, Henricus VII. habere, quam expectare Imperium malens, Civitates ad Rhenum contra patrem concitavit, eoque rem perduxit, ut Wormatia sola & Hermannus noster datam Cæsari fidem servarent.

In Siciliam ergo profectus est Marchio, eique periculosa filii manifestavit consilia. Cæsar iter in Germaniam parans, Hermannum ad sua jussit redire. Intelligens hæc Henricus VII. Hermannum aggressus est bello; qui de proximo Cæsaris adventu certus, fortiter se interea atque sua defendit. (d)

Inter alia quoque Marchionem Henricus coëgit, ut ex bis mille & trecentis marcis argenti, pro quibus oppida Laufen, Sunsheim & Eppingen ei oppigneraverat, remitteret mille. (e)

(c) MEIBOM. in Diff. de erectione Ducatus Brunsvic. Tom. III. *Scriptor.* pag. 204. TOLNER. *Histor. Palat.* Cap. XVIII. p. 381.

(d) Hæc omnia TRITHEMIUS in *Chron. Hirsaug.* ad A. 1234.

(e) Fridericus II. ipse hoc narrat in Charta A. 1234. Instrumentum hoc ex apographo primus edidit Doctiss. Jo. CHRISTIAN. SACHSIUS *Hist. & Poët. Prof.* in *Programm. de Hermannö III. March.* An. 1759. & ex eo

Cæsar in Germaniam veniens An. 1234. mense Nov. Marchionem restituit in integrum, filiique sui Acta reprobavit. Charta restitutionis in scriniis Bada - Badensibus extat. Sed Charta emtionis, quæ circa An. 1227. confecta, & ad quam ipse provocat Cæsar, non amplius comparet.

§. VIII.

Ettlinga
& Durla-
cum.

Ita jam patet, qua ratione Ettlinga & Durlacum ad Badenses devenerint. Oppignerata vero oppida Laufen, Sinzheim & Eppingen ex Badensium potestate pridem exierunt. Bernhardus Marchio A. 1402. Eppingam Elect. Palat. pro XM. flor. oppigneravit. At Carolus I. Marchio An. 1462. ab Electore Palat. in proelio captus, juri reluitionis renunciavit. Eppinga cum Laufa & Sinzhemio fuerat olim Imperii oppidum. Oppidum & castrum Lauffen ab Hermanno March. A. 1346. pro tribus millibus Librarum Hall. venditum, brevique post ad Comites Wirtenb. translatum est. Cujus generis Civitates autem Ettlinga atque Durlacum fuerint, & qua ratione ad Fridericum II. pervenerint, haud adeo liquidum est. Ex Zaringicis bonis ea ad Cæsarem pervenisse creditur.

SCHEIDIUS

GOTTFR. DAN. HOFFMANN. *Diplomat. Belust.* p. 113. Nos ex autographo daturi sumus correctius. Pro Conrado Rom. Rege legendum est *Henricus*, id quod & ipse Sachsius jam in Programm. de Irmengarde March. correxit.

SCHEIDIUS. (f) Quod si ex Zaringicis bonis fuissent, cum reliquis allodiis ad Bertoldi V. transivissent forores, vel potius a Bertoldo I. terris Badenfibus jam fuissent adjecta. Nec ad Suevici Ducatus terras ea oppida referrem, (g) quum Franciæ Teutonicæ, non Suevici Ducatus, constituerint partes. Ad Hohenstaufica ergo Franciæ Orientalis, cujus Ducatum Fridericus II. etiam tenuit, oppida hæc refero.

§. IX.

Cum autem An. 1235. in Moguntinis Comitibus Brunsvicum & Luneburgum in Imperii Ducatum erexisset Cæsar, atque Ottoni, novo Duci, jura sua, quæ in Brunsvicum emptione a filiabus Henrici Palatini acceperat, donasset, nihil inde, quantum novimus, retributionis Cæsar obtinuit. Generosum Cæsarum animum in Ottonem Puerum nemo non videt. In literis feudalibus, datis Ottoni, is ita loquitur: „ Civitatem de Brunsvic, cujus medietatem „ proprietatis domini a Marchione de Baden & reliquam medietatem „ a Duce Bavaricæ dilectis Principibus nostris, emimus pro parte „ uxorum suarum, quæ fuerunt quondam filiarum Henrici de Brunsvic,

Liberali-
tas Cæ-
sarum.

(f) *Hist. Guelficæ* Tom. IV. pag. 20. in not.

(g) Conjectura hæc tamen probatur Illustri HÖFFMANNO, Tubing. Professore, in *Diplomat. Belust.* p. 115.

„Comitis Palatini Rheni &c.“ Diplomati huic, (h) Anno 1235. in Comitibus Moguntinensibus dato, ipse Hermannus Marchio de Baden, & quidem ante Marchiones de Brandenburg, subscripsit. Hæc ita se cum habeant, caute damnandi sunt SCHURZFLEISCHIUS, (i) IMHOFFIUS, (l) aliique haud levi numero scriptores noviores, qui Hermannum cum Irmengarda dotis loco Durlacum, Ettlingam, Pfortzhemium, Heideshemium accepisse tradunt. Piora enim duo oppida Hermannus commutatione cum Brunsvico, quæ urbs ad Irmengarden ex parte pertinebat, accepit. Hæc de rebus Brunsvico-Badensibus, quas uno filo pertexere opus esse existimavi. Nunc in orbitam redeo.

§. X.

Acta ab
An. 1228.

Anno 1228. sub finem Aug. Hermannus Marchio de Baden Henrici, Regis Rom. pro Adelbergenfi Monasterio, (m) & Ludovici Com. Palat. Rheni pro Ecclesia Bamberg. (n) Chartas apud Effelingam testis signavit, Anno 1230. Id. Aug. H. & H.

(h) Exhibet illud ex autographo delineatum *Historia Guelf.* à SCHEIDIO edita Tom. IV. p. 49. MEIBOM. *Scriptor. Rer. Germ.* Tom. III. p. 207.

(i) *Dissertat. de Reb. Badens.* §. X.

(l) *Notitia Imperii Procerum* Lib. IV. Cap. VIII. §. V.

(m) PETRI *Suevia Eccl.* pag. 4.

(n) TOLNER. *Cod. Pal.* pag. 72.

Marchiones de Baden cum Henrico, Rege Rom. apud Brisacum
 versati sunt. (o) Sequenti anno Hermannus Marchio de Baden
 Ecclesiæ S. Pancratii in Backnang jus patronatus in Lantsfidlen
 donavit, ut damnum refarciret, quod in bello adversus vicinos
 Comites a se & fautoribus suis acceperat. (p) Eodem anno X. Cal.
 Oct. idem Hermannus Marchio de Baden Halæ Suevorum cum
 Henrico, Rege Rom. commoratus est; (q) ut & prid. Kal. Jan.
 A. 1232. Hagenoæ, quum villam Tattenried ab Ecclesia Murbac.
 in feudum ille fusciperet.

Anno 1233. Hermannus Marchio de Baden transactioni
 Henrici Episcopi cum Civitate WORMAT. interfuit, (r) imo
 transactionem hanc ipse jussu Henrici Regis promoverat. (s)
 Apud Efselingam IV. Cal. Nov. ejusdem Henrici Regis Diploma
 signavit. (t) Ibidem IV. Non. Junii fuerat privilegii, Spirensibus
 dati, testis. (u)

R r 2

- (o) Teste Diplom. in gratiam Egenonis Com. Frib. dato.
 (p) Charta donationis Ms.
 (q) Teste Charta ap. BÉSOLD. *Monum. Wirtenb.* pag. 465. & Bebenhufana in
 PETRI *Suev.* pag. 136.
 (r) MORITZ *Abhandlung vom Ursprung der Reichs-Stätte*, append. pag. 163.
 (s) LEHMANN. *Chr. Spir.* pag. 529.
 (t) PETRI *Suevia*, pag. 136.
 (u) LEHMANN *Chr. Spir.* pag. 526.

§. XI.

Acta ab
An. 1234.

Anno 1234. Kal. Mart. Henricus, Rex Rom. in solenni Curia Francofurti sententiam contra Hermannum Marchionem de Baden pro Ecclesia Basiliensi & Eginone, Comite Friburg. super argentifodinas & custodiam silvarum per Brisgoviam pronuntiavit. (x)

Anno 1235. mense Aug. Marchio de Baden cum Friderico II. Imp. versatus est Hagenoæ. (y) Mense Sept. Henricus, Rex Rom. in sua ad Hildesensem Episcopum epistola apologetica *filium Marchionis* de Baden, quem obsidem tenuerat, jussu paterno liberum se dimisisse, perscripsit. (z)

Anno 1236. mense Mart. Hermannus V. Marchio cum Friderico II. Imp. Argentinæ & Colmariae fuit testis compositionis ejus cum Episcopo Argent. (a) ac privilegii Civitati Argent. Colmariae concessi. (b)

(x) Chartam exhibet LONDORP. *Act. Publ.* Tom. I. Cap. V. DU MONT. *Corps Dipl.* Tom. I. Part. I. pag. 137.

(y) Testis Diplomatis ap. HANSELMANN *de Domo Hohent.* pag. 399. & sq.

(z) SCHANNAT. *Vindem. Liter.* Collect. I. pag. 199.

(a) Tabular. Eccles. Arg.

(b) WENCKER *de Pfalzburg.* pag. 9.

Fuit quoque Augustæ mense Julio, (c) & Herbipoli, ubi Wormat. Civitati Diploma exhibitum. (d) Mense Junio sigillum appenderat literis Wilhelmi, Comitis de Duingen. (e) Sed & eodem mense *Hermannus Dei gratia Marchio de Baden* Abbatiae Neoburgensi in Alsatia contra Henricum, Comitem Werdensem, Infer. Alsatiae Landgravium, super villa Duminheim literas dedit testimoniales. (f)

§. XII.

Anno 1243. Hermannus V. obiit XVII. Kal. Febr. uti Herman-
ni obitus. Necrologium Monasterii Lucidæ Vallis (g) testatur, in eodem, quod uxor ejus brevi post fundavit, monasterio sepultus. (h) Cognomen *Pii & Bellicosi* ei tribuit posteritas.

R r 3

(c) HANSELMANN l. c. pag. 402.

(d) MORITZ *vom Ursprung der Reichs-Stätte* pag. 173.

(e) SENCKENB. *Medit.* pag. 412.

(f) Chartular. Neoburg. pag. 69.

(g) Apud SCHANNAT. *Vindem. Liter. Collect.* I. pag. 164. ubi Monasterii hujus fundator ipse Hermannus dicitur, forte quod fundatricis maritus fuisset. Errat TOLNERUS, qui in d. IV. Non. Octob. mortem Hermanni nostri ponit in *Hist. Pal.* Cap. XVI. pag. 362.

(h) TOLNER. in *Additionib.* pag. 97.

Hermanni V. conjux fuit, uti vidimus, Irmengardis, (i) Henrici Brunsvicensis, Comitis Palatini Rheni, filia; soror Agnetis, quæ nupta fuit Ottoni Illustri, Bavariae Duci. (z) Henricus hic, focer Hermanni, patrem habuit Henricum Leonem, fratrem Ottonem IV. Imp. Fridericus II. Imp. eum jam Anno 1215. Palatinatu Rheni privavit. Vixit dein Brunsvici atque An. 1227. decessit.

§. XIII.

Irmengardis primogenitura.

Irmengardis primogenituram aperte testatur Fridericus II. Imp. in Charta, Anno 1234. data, (m) ubi legitur; „ Quidquid „ inter Altitudinem nostram & prefatum Ottonem de patrimonio „ & proprietatibus Henrici Ducis, patru sui, que a primogenita filia „ sua comparavimus, uxore Marchionis de Baden, dissidii vertitur

(i) Conjugium hoc probat Chartula Anni 1233. ubi Hermannus Marchio de Baden, una cum uxore sua Hirmogard fratres de Alba in omnibus suis terris à telonio, quod *Ungeld* dicitur, excipit. MEICHNERUS in *Decif. Cameral.* Tom. IV. Decif. 35. pag. 995. Genuinum hoc Irmengardis nomen apud idoneos scriptores legitur. At Irmentrudis, Gertrudis, Eilika, Adelheidis ab IMHOFIO in *Not. Proc.* aliisque junioribus, Meibomio, Rittershusio, Tolnero male vocatur.

(j) SCHANNATUS in *Diatriba Histoire abrégée de la maison Palatine* pag. 1. erronee scripsit, Agnetem hanc unicam fuisse filiam Henrici.

(m) *Originum Guelf.* Tom. IV. pag. 141.

„ vel rancoris &c. (n) Imperatori subjungendus est venerabilis illius ævi & oræ scriptor, ALBERTUS, Stadenfis Abbas; (o) quibus alios testes addere supervacuum est.

Fridericus II. Cæsâr, cum An. 1215. Palatinatum Rheni, Henrico Brunsvicensi ablatum, in Ludovicum Bavarizæ Ducem, Ottonis Majoris filium, contulisset, Otto Illustris, filius Ludovici, Agnetem, Henrici depositi filiam duxit uxorem, ut foceri allodia cum Palatinatu conjungeret. Ducalis dignitas mariti fecerat, ut Agnes quandoque præponeretur.

§. X I V.

Irmengardi huic suas origines debet Lucidæ Vallis Mors ejus (*Liechtenthal*) ordinis Cisterciensis Monasterium feminarum, in oppidi Badæ vicinia A. 1245. constructum, ubi vidua vixit, marito

(n) Agneti tamen primogenituram adscribit MEIBOMIUS in Diss. de erectione Ducatus Brunsv. Tom. III. *Scriptor.* pag. 204.

(o) Ad A. 1227. ubi ita scribit: „ Henricus, Imperatoris filius, Civitatem „ Brunswig pro eo, quod Imperator eam a majore dicti Principis filia „ comparaverat, emptionis titulo impetebat. Et Dux Bavarizæ pro eo, „ quod ejusdem junior filia suo filio nupserat, jus hereditarium allegabat. Non mirum ergo est, TOLNERUM, cum in *Historia Palat.* pag. 362. receptam apud juniores sententiam fuisset secutus, in additionibus deinceps pag. 97. mutasse sententiam. Tractavit hæc copiose & solide JOH. CHRIST. SACHSIUS, Gymn. Illustris in Caroli Hefycheo Prof. in *Progr.* An. 1760.

usque ad An. 1259. (p) superstes, & in monasterio, quod erexit, cum marito sepulta. (q)

Ex matrimonio Henrici V. cum Irmengarde prodierunt:

Hermannus, (r) qui patri in Marchionatu successit, atque Gertrudem Aufriacam duxit uxorem.

Rudolphus, a quo hodierni Marchiones descendunt.

Irmengardis, Eberhardo Comiti Wirtembergico nupta, ut ex Bulla Innocentii IV. ad Abbatem Schwarzac. A. 1259. intelligimus, qua Irmengardis, relicta Marchionis de Baden, Eberhardi Comitis focus dicitur. (s)

Elifabetha, quæ nupsit Ludovico II. Lichtenbergæ Dynastæ. (t)

(p) VI. Kal. Mart. ex Necrolog. Monast. Lucidæ Vallis, ap. TOLNER. *Hist. Palat.* pag. 362. Monasterium hoc quoque *Bureu* vocatur.

(q) Monumentum suo loco dabimus æri insculptum. Extat ibi hæc inscriptio:

Annis inventis XLV. mille ducentis

Alma Palatina fundavit laude supina

Tunc Irmengardis hoc claustrum Lucida Vallis.

Lucet per mores, virtutes, res & honores.

Conf. *Sachianum Programm* de Hermanno III. March. A. 1759.

(r) THOMAS EBENDORFER DE HASELBACH *Chronic. Austriac.* in *Scriptor. Rer. Austr.* Tom. II. pag. 726.

(s) JO. GAMANSIUS pag. 198.

(t) In Necrologio Abbatæ Lucidæ Vallis apud SCHANNAT *Vindem. Liter. Collect.* I. pag. 166. *Elifabetha de Lichtenberg, soror Domini Rudolphi Marchionis*, ad XIII. Kal. Apr. ponitur. Ibidem p. 172. Abbatissa Adelheidis promississe fatetur *Dom. Elifabetha de Lichtenberg, sorori Dom. Marchionis Rudolphi, anniversarium mariti sui Ludovici in die S. Elifabeth.*

CAPUT

C A P U T VI.
H E R M A N N U S VI.
A B A N N O 1243. U S Q U E A D A N N U M 1250.

§. I.

Pervenimus denique ad Hermannum VI. sub quo Acta ejus
ab Anno
1232. mediocres hucusque Badensium opes ad magnitudinis culmen pervenisse videbantur; violenta Principis, Neapoli occisi, morte rursus everfæ.

Ad Hermannum hunc referimus Chartam An. 1232. qua Conradus, Constant. Episcopus, inter Abbatem S. Blasii & *H. nobilem Marchionem juniorem de Baden*, de monte *Sausenberg* litem decidit. Abbatia pro jure suo prædium accepit, & præter servitium, tempore Bertoldi Ducis debitum, de curtibus *San-Blasianis* in *Brisgovia* nihil se exacturum esse, Marchio promisit. Colligimus hinc, in superiore *Brisgovia*, ubi *Sausenberg* situm, *Marchica* jura vivo eum administrasse parente. Hoc autem mortuo

S s

Hermannus & Rudolphus fratres D. G. Marchiones de Baden, Spir. Dioec. villas, decimas, curias plures matri suæ Irmengardi, ut ad usum novi monasterii Lucidæ Vallis, ab ipsa instituti, eas converteret, An. 1245. donarunt. (a) In Charta hac *Princeps illustris Hermannus, pater noster, Marchio de Baden*, legitur. Sigilla propria filii tum nondum habentes, paterno in literis his usi sunt. Iidem fratres triennio post in Charta matris, qua monasterio huic bona a filiis accepta tradidit, rursus memorantur. (b)

Anno 1246. Hermannus, nobilis vir, Marchio de Baden, iudicio Conradi, Episc. Spir. causa cecidit in lite, quam de Advocatia Nufsbach aliisque possessionibus monasterio Omnium Sanctorum moverat. Inter testes legitur *Hermannus filius Marchionis*. Intelligitur filius Rudolphi I. quem Hermannum VII. vocamus.

§. II.

Acta ab
An. 1248.

Anno 1248. Innocentius IV. Papa scripsit *Nobili viro Hermanno, Marchioni de Baden*, Literas Lugduni datas XVIII. Kal. Octob. anno VI. Pontif. (c) quibus ei Ducatum Austriæ

(a) Charta in Cod. Diplom.

(b) SCHANNAT *Vindem. Liter. Collect.* I. pag. 171. sq.

(c) Innocentius IV. electus est Pontifex A. 1243. d. 24. Jun.

confirmavit, quem Gertrudis, filia Henrici III. Austriae Ducis, heresque Ducatus, attulit marito. (d) Eodem anno Hermannus & Rudolphus fratres, Marchiones de Baden, feudum in Eistatt Hessoni de Usenberg contulerunt.

Anno 1249. (e) Innocentius IV. Pontifex litteras dedit ad Wilhelmum, Regem Romanor. in quibus eum hortatur, ut Gertrudi ejusque marito Hermanno, Marchioni Badensi, Austriae Ducatum tradat in feudum, eo quod feminas ille Ducatus admittat. Mense Sept. ejusdem anni Hermanni, Ducis Auftr. & Styr. & Marchiae de Baden, privilegium de transvectione falsis per terras Auftr. Conventui in Zwelt indultum est in Civitate Viennensi. (f) CHRONICON CLAUSTRO-NEOBURGENSE (g) ad An. 1249. ita scribit: „*Hermannus Marchio de Baden* intravit Austriam auxilio „*Ducis Bauvariae*, & duxit uxorem filiam Henrici Ducis „*Hermannus Marchio de Paden* voluit esse Dux Austriae, sed „non valuit.

S s 2

(d) BALUZII *Miscellan.* Tom. VII. pag. 410.

(e) Idus Februarii anno Pontificatus sexto. BALUZII *Miscellan.* Tom. VII. pag. 455.

(f) LUDEWIG *Reliq. Mss.* Tom. XIV. pag. 44.

(g) Apud PEZIUM *Scriptor. Rev. Austr.* Tom. I. pag. 461.

§. III.

Mors ejus

Anno 1250. IV. Non. Octob. Hermannus præmatura morte extinctus, Claustro-Neoburgi apud Austrios sepultus est, teste CHRONICA AUGUST. (h) his verbis: „ Hermannus „ Marchio de Baden, qui sibi usurpaverat Ducatum Austriæ, „ moritur IV. Non. Octobr. „ Addit sepulturam CHRONICA AUSTRALIS: (i) „ Hermannus Marchio obiit, in Niwenburga „ sepelitur.

Uxor
Gertrudis.

Gertrudis, Hermanni VI. uxor, filia unica fuit Henrici Impii, qui frater senior erat Friderici Victoriosi, Austriæ Ducis, adeoque Leopoldi VII. Gloriosi neptis. Mater ejus erat Agnes, Hermanni, Thuringiæ Landgravii, filia. Postquam Fridericus Dux An. 1246. periisset improlis, Babenbergicæ stirpis postremus, jura successionis in Austria, quæ masculorum defectu feminas admittit, (l) ad folium ejus vocavere Gertrudem; cujus pater Henricus jam A. 1227. triennio ante Leopoldum patrem decefferat. Res ergo devoluta ad Gertrudem, quam Fridericus Dux patruus desponsaverat Uladislao, Marchioni Moraviæ, Wenceslai III. Regis

(h) Ap. FREHER Tom. I. pag. 528.

(i) Ibidem pag. 459.

(l) Virtute Privilegii, quod Fridericus I. Imp. A. 1156. Ducatui Austriæ dedit, de quo supra §. XXI.

Bohemiæ, filio atque fratri Ottocari illius, Bohemiæ Regis, quem Austria deinceps ejecit Cæsar Rudolphus. Uladislaus uxoris nomine per aliquot menses Austriam administravit, atque post septimestre cum Gertrude connubium improlis Anno 1247. exspiravit. (m)

Post hæc Austriæ Magnates, in partes distracti, Fridericum II. Imp. in Lombardia adierunt, petituri Rectorem. Cæsar Ottonem Illustrem, Bavarizæ Ducem, eis pro Capitaneo dedit. (n) Hic Hermannus VI. Marchioni Badensi, ex conjugis suæ, Agnetis, sorore Irmengarda (o) prognato, viro juveni, rebus gerendis idoneo, Gertrudem viduam An. 1248. dedit uxorem. (p) Ex matrimonio hoc An. 1249. Fridericus, atque deinceps filia Elifabetha prodierunt. Friderico infanti, futuro Austriaci Ducatus heredi, opus erat tutore. Tutelam exercuit pater, Hermannus Badensis, quamdiu vixit.

S s 3

(m) BOHUSL. BALBINUS in *Epitome Rerum Bohemicar.* Lib. III. Cap. XIV. pag. 268. at THOMAS DE HASELBACH in *Chron. Austr.* Lib. V. octodecim menses matrimonio huic assignat.

(n) CHRON. SALISBURG. pag. 360. in *Scriptor. Austr.* Tom. I. pag. 360.

(o) HASELBACH *Chron. Austr.* in *Scriptoribus Rer. Austr.* Tom. II. pag. 726.

(p) CHRON. MONASTERII MELLIGENSIS ad An. 1248. in Tom. I. *Scriptor. Rer. Austriacar.* pag. 240.

Observant scriptores Austriaci, (q) eum nunquam totius Austriæ, sed partis modo ejus, quæ propior Vindobonæ, Ducem fuisse.

§. IV.

Jus in
Austriam
contro-
versum.

Enimvero ex iis, quæ gesta sunt, discimus, Margaretham, Friderici Victoriosi, ultimi Ducis, sororem, heic quoque venisse in partes. Inter eam sane & Gertrudem ventilata est quæstio, feminas Austria quum admittat ad solium, an mortuo Friderico Victorioso foror, an neptis ex fratre succedere debuerit. Margaretha erat propior gradu; Gertrudis autem, juris a patre accepti compos, præferenda videbatur. Inter hæc Hermannus Badensis, uti supra ostensum, obiit. Post mortem ejus Austriæ regimen Gertrudis & Margaretha, quæ, Friderico II. Imp. focero nuper defuncto, (r) in Austriam redierat, susceperunt. Margaretha Haimburgi, Gertrudis Medlingæ (s) cum Friderico filio sedebat.

(q) CUSPINIANUS in *Austria* pag. 28.

(r) Uxor nempe fuerat Margaretha Henrici, Rom. Regis, contra patrem rebellis, qui captivus in Sicilia obiit anno 1240.

(s) Unde *Ducissa de Medlich* in CHRON. CLAUSTRO-NEOBURG. An. 1252. & filius ejus quandoque *Medlingensis* dicitur. HAGEN. *Chron. Austr.* ap. PEZ. *Scriptor. Austr.* Tom. I. col. 1072. sq.

§. V.

Pertæfi autem mox muliebris regiminis Austriæ Status, Gertrudis expulsa. atque de periculosis Hungariæ & Bohemiæ Regum consiliis moniti, legatos ad Henricum Illustrem, Misniæ Marchionem, miserunt, qui unum ex filiis ejus, quos cum Constantia, postremi Austriæ Ducis & Margarethæ, modo laudatæ, sorore genuerat, expeterent. (t)

Wenceslaus III. Bohemiæ Rex, legatos hos per fines regni sui transeuntes Pragam invitavit, filium suum Ottocarum ut eis proponeret Ducem, addita conditione, ut Margaretha vidua ei conjux daretur. Ottocarus ergo A. 1053. Vindobonæ nuptias cum Margaretha celebravit, (u) Austriæque Ducatum hoc prætextu occupavit, eodem anno Bohemiæ solium, mortuo patre, conscendens.

(t) Inter hos Henrici III. filios, ex Constantia susceptos, Albertus Degener erat, a quo hodierni Electores Sax. descendunt, & jus aliquod in Austriam repetunt. SCHWEDER *Theatr. Prætenf.* Lib. IV. Sect. XXXIV. Cap. VII.

(u) Repudiavit eam An. 1261. in Austria tamen dominari perrexit, donec a Rudolpho Habsburg. ejiceretur. Ex priori matrimonio Margaretha hæc gemellos pepererat, qui Manfredi, Regni Siculi usurpatoris, dolo perierunt: Fridericus nempe & Henricus. HAGEN. *Chron. Austr.* l. c.

Principatu suo exuta Gertrudis ad Constantiam amitam cum Friderico, filio suo, confugit in Misniam, ubi cum Romano quodam Russo tertias dein nuptias contraxit. CHRONICON CLAUSTRO-NEOBURGENSE ad Ann. 1252. hæc narrat: „ Ducissa de Medlich accepit maritum Rusciæ in contumeliam „ amitæ suæ, Ducissæ Austriæ. „ Et ad Ann. 1253. „ Rex „ Rusciæ relicta uxore rediit ad terram suam. „ (x)

§. VI.

Monu-
menta
Gertru-
dis.

Tam variis fatis agitata Gertrudis, in Misnia exulans, obiit. Scriptores nec annum mortis, nec locum sepulturæ ejus definiunt. Memorabilis superest nummus, (y) Badensia & Austriaca Insignia conjunctim exhibens; matrimonii Gertrudis cum Hermanno VI. Marchione, ut & communis in Austria Principatus irrefragabile documentum. Superest etiam Charta An. 1253. quam Monasterio S. Crucis in Austria dedit Gertrudis, *Dei gratia Ducissa Austrie & Styrie*; cujus sigillum dedit HERRGOTTUS, (z) quod que Gertrudis imaginem refert.

Præter

-
- (x) Ex nuptiis his CUSPINIANUS *Austr.* pag. 28. & 43. prodiisse scribit filiam Mariam, quæ desponsata fuerit Stephano de Sagabria.
- (y) In numophylacio Gothano, ex quo æri incisus ap. HERRG. *Monum. Austr.* Tom. II. Tab. I. n. 30.
- (z) Ibid. Tom. I. pag. 9. Tab. IV. num. 3.

Præter Fridericum Gertrudis ex Hermanno Badensi peperit Agnetem, quæ Anno 1263. Duci Carinthiæ, Ulrico, (a) atque post ejus mortem Meinhardo, Comiti Tirolis, nupsit. Ex Agnete hac Henricus, Carinthiæ Dux, Comes Tirolis, & Elifabetha prodierunt, quæ deinceps Alberti, Austriæ Ducis ex Habsburgica Gente primi, uxor evasit.

Filia Elifabetha.

§. VII.

Fridericus patre Badensis, matre Aufriacus, An. 1249. uti dictum est, natus, ab An. 1253. in Misnia apud Constantiam amitam, Henrici, Misniæ Marchionis, uxorem educatus est. Matre ibi defuncta, in Bavariam se contulit ad Ludovicum Severum, Bavariæ Ducem, filium Ottonis Illustris, qui Austriæ Rector matrimonium Hermanni VI. cum Gertrude conciliaverat.

Frideric. filius.

Irmengardis, avia paterna Friderici, soror erat matris Ludovici Severi, ad quem non modo Fridericus noster Bada-Aufriacus, sed & Conradus, Sueviæ Dux, vulgo *Conradinus* confugit. Vixerunt ibidem plures per annos, arcta inter se amicitia, sanguine, quin & fortunæ adversæ fati conjuncti; alter hereditariis Siciliæ utriusque Regnis, alter hereditariis quoque Austriæ ac Stirici Ducatibus exclusi. Conradinus denique ad

(a) CHRON. CLAUSTRO-NEOBURG. ad A. 1263. & CHRON. AUSTR. ad h. a.

expellendum Carolum Andegav. excitatus, Italicam expeditionem paravit, quam ob causam Ludovico, Bavarizæ Duci, Werdam Suevicam (*Donawert*) pro 2000. marcis argenti An. 1266. solenni Charta oppigneravit Augustæ Vind. Quin & eodem die eundem Ludovicum ditionum suarum in Italia & Germania heredem instituit, absque herede si sese mori contingeret. Utramque Chartam noster *Fridericus Dux Austrie & Stirie, Marchio de Baden*, An. 1266. testis signavit. (b)

§. VIII.

Interitus
ejus.

Paulo post expeditio Neapolitana à Conradino suscepta est. Socius ejus fuit Fridericus Badensis, sed & focius supplicii, quod uterque An. 1268. eodem die (c) in foro Neapolitano

(b) Instrumenta hæc Conradini, d. 24. Oct. apud Augustam Duci Bavarizæ data, extant in *Bayr. Ausführ.* contra *Oesterr.* inter Probat. pag. 10. ap. *FUGGER Oesterr. Ehrensp.* Lib. II. Cap. IV. pag. 190. & *LUNIG Archiv. Imp.* Part. spec. Contin. II. pag. 3. In posteriore hoc, quod ex Lat. in Germ. versum, post Fridericum legitur *Hermann Marggraf zu Baden*, per interpolationem nominis *Hermanni*, quum Marchionis Bad. titulus Friderico, Austriæ & Stirizæ Duci, haud dubie fuerit additus.

(c) D. 26. Octobr. Circumstantias supplicii coætaneus scriptor exponit, *SABA MALASPINA* in *Rer. Sicul. Historia* Lib. IV. Cap. XVI. ap. *MURATOR. Scriptor. Ital.* Tom. VIII. col. 852. Adde *RICORDANO MALESPINI*, ex eadem familia, Florentinus ejusdem sec. XIII. scriptor, primus, qui lingua

subivit; in vicina Carmelitarum ecclesia sepulti, ubi in restaurata ævo juniore Capella novæ Inscriptionis, marmori incisæ, auctor indoctus Fridericum nostrum, Bada - Austriacum, gentis Habsburgicæ Principibus annumerat.

Ita uno carnificis ictu concidit maxima illa spes gloriæ & potentiæ, quam in orientalis Germaniæ partibus Badensium Domui fata præparasse videbantur. Spes viginti annorum, quos in perpetua varietate fortunæ Hermannus & Fridericus, pater filiusque transegerant.

§. IX.

Bertoldi ex Zaringis priores, Guelficis partibus forte nimis addiçti, consilio hoc suas opes retardarunt. Posteriores Badensium Hermanni, Gibellinas Cæsarum partes secuti, suas

Epilogus

T t 2

Italica Historias scripsit, sub tit. *Istoria Fiorentina*, Cap. CXCH. ap. MURAT. l. c. col. 1014. Ricordanus vocat Fridericum *Duca di Sterlicht*, fortasse errore librarii. Addit corpus ejus, ut et Conradini, non fuisse sepultum in loco sacrato. Erant enim diris Papæ devoti. RICOBALD. FERRAR. in *Compilat. Chronol.* apud MURATOR. Tom. IX. pag. 250. ait: „Decapitatus ibi cum Duce Austriæ & aliis paucis proceribus, ibi secus „mare in tumulis conditi sunt. „Postea temporis tamen in Ecclesiam Carmelitarum translati cineres, ubi hodieque servantur. Conf. *Alfat. Illustr.* Tom. II. pag. 554.

opes evertunt. Illis Carinthiam, Veronam, Sueviam, his Austriam, Carniolam, Stiriam cœlum magis ostendit, quam dicat.

Indignatus enim Romanus Pontifex Fridericum Badensem, novum illud Austriæ sidus exoriens, cum Conradino, Gibellinæ Hohenstaufiorum gentis postremo, sua sociasse consilia, exterminavit utrumque. Carolus Andegavus capita eorum gladio submitit.

Cum Conradino universa concidit Hohenstaufica Domus. Cum Friderico nonnisi senior Domus Badensis interiit Linea.

Tam tragico casu clauditur Hermanniana Periodus, Rudolphinam aperiens; cujus expositionem aggressurus sum, postquam exposuero Hachbergicam. Rerum gestarum hoc postulat ordo.

CAPUT

T A B U L A V I I

ad pag. 210.

STEMMA MARCHIONUM HACHBERGENSIUM.

HENRICUS I. Hermanni IV. March. Bad. filius, Marchio Hachbergæ 1212 † 1231. Vid. Tabula VI.

HENRICUS II. Marchio Hachberg. & Landgravius Brisgoviae, sit Eques Ord. Teut. 1290. † circa 1300. Uxor Anna.

LINEA HACHBERGICA

HENRICUS III. Marchio Hachb. & Landgrav. Brisg. 1296. tutor filiorum fratris 1314 † 1330. Ux. Agnes Com. de Hohenberg † 1310.

HENRICUS IV. Marchio Hachb. accipit Kenzingen & Kienberg 1352. † 1369. Ux. Anna Ufenbergica 1316.
 Rudolffus Commendator Ord. S. Johannis in Hohenrain † 1343.
 Hermannus Magister Ord. S. Joh. per Germaniam † 1357.

OTTO I. Marchio † in proelio Sem-pac. 1386.
 JOHANNES Marchio, Advocatus in Eendingen † post 1396.
 HESSOI. Marchio, Dynastiam Ufenbergicam acquirit 1388. & 1393. Ux. 1) Agnes de Geroldseck, 2) Margaretha Com. Palat. de Tubingen, heres Castr. Herrenberg.

Henricus V. † ante 1399.
 OTTO II. Marchio Hachbergam suam vendit Marchioni Bad. Bernhardo 1415. † 1418.
 Hesso II. † post 1406.
 Margaretha, Uxor Friderici Com. de Leiningen 1405.

RUDOLFUS IV. Marchio Dynastiam Badenweiler dono accipit 1444. & in Comitatu Novi Castr. succedit 1457. † 1487. Ux. Margaretha de Vienna, filia Guillelmi Dynastæ S. Georgii & S. Crucis.
 Ursula, uxor Jacobi Truchsessii. Hugo † post 1444. Wilhelmus † post 1444.

PHILIPPUS Marchio Hachb. & Comes Novi Castr. pactum mutue successione inicit cum Christophoro March. Bad. 1490. † 1503. Ux. Maria, Amedei Sabaudie Ducis filia 1480.

Johanna, heres Comitatus Novi Castr., nupta Ludovico Duci Longavillano 1504.

LINEA SAUSENBERGICA

RUDOLPHUS I. Marchio Hachb. & Landgr. Brisg. 1296. accipit Castrum Sponeck 1306. † 1314. Ux. ex Dynastis Roetelanis.
 Fridericus 1385.

Anna, Uxor Friderici Com. Friburg. 1318.
 HENRICUS Marchio succedit in Dynastia Roetel. 1315. Landgraviatum Brisg. pro dote sororis oppignerat Friburgi Comitibus 1318.
 RUDOLFUS II. March. Brombacum & Eggenhem. acquirit 1333. † 1351. Ux. Catharina Com. Thierstein. † 1385.
 OTTO Marchio emit Lœrach 1361. Bulach 1376. † 1382. Ux. Elisabetha Com. de Srafsberg † 1352.

RUDOLFUS III. Marchio, Landgraviatum Brisg. a Courado Com. Friburg. recipit, eique in feudum confert 1395. Ipseque de illo investitur per Rupertum Imp. 1401. † 1428. Ux. 1) Adelheidis Lichtenberg. 1372. 2) Anna Com. de Friburg 1387.

Agnes, Catharina, Anna & Margaretha, Sanctimonialia, quarum tres Basileæ † 1419.
 Otto Episc. Constant. 1411. † 1415.
 WILHELMUS a Cesare investitus 1429. Concilii Basil. Advocatus 1432. Filiis suis regimen tradit 1441. † 1473. Ux. Elisabetha Com. de Monefort, heres Bragantii 1445.
 Ru- Verena Uxor Heinrici Com. de Furstenberg.

